

ната средновековна доктрина на папоцезаризма за непогрешимостта и върховенството на папската власт над светската.

Новото Свещено Предание на българите преосмисля и първите духовни проsvетители на България, Св.св. Кирил и Методий, „достопочтени апостоли на Славянските народи“, като „католици или православни с исто значение католици“⁴³. Освещаването на българската писменост и език като богопомазани, богослужебни, наравно с латинския, гръцкия и еврейския (триезичната философия), е достойние, благословено от римския първосвещеник „Произхожда, че неприятелите на всичките обряди и на всякоя йерархия са не папите, но всичките московити и фанариоти, които имат смелостта да се наричат православни.“⁴⁴ Преданието говори, че православието е длъжност и чест на свободата, достойни единствено за католическата вяра. Не само духовното, божието, но и царското, кесаревото начало на Българското предание лежи в лоното на западното християнство - „Императорите Български и Влашки: Симеон, Петър и Самуил, приели короната на империята си и патриаршеското благословение от Римската църква, която е великата Църква Божия“⁴⁵.

Но ние, Унияти, ще работим за едно само стаго и егин само пастир

(Из „Слово, изречено на Рождество Христово в новосъзиданата Българска съединена църква“, 1860)

Великденската служба в българската църква в Цариград „Свети Стефан“ на 3 април 1860 г. е преломен исторически момент за източното православие. Епископ Иларион Макариополски, председател на Цариградската българска църква, отказва да спомене името на гръцкия вселенски патриарх в службата. Съобразно с църковния канон това е акт на едностранно откъсване на българите от църковното управление на Вселенския патриарх. Ала каноничното и окончателно разрешение на българо-гръцкия конфликт е прекъснато поради упоритата съпротива на Патриаршията и великите сили. Турският султан не издава ферман (указ) за признание и устройство на независима българска църква. Неблагоприятната позиция на руската дипломация и висшето гръцко духовенство към българския въпрос засилва влиянието на католическата пропаганда, подпомагана от Франция, Ватикана и многобройната полска емиграция. Католическите мисионери разпространяват сред българската интелигенция и общественост идеите за независима национална църква на българите чрез уния (съюз) със западната католическа църква и признаване върховенството на Римския папа. Униатството потвърждава за-